

ENTREVISTA A CESC GRANÉ

- Per a l'exposició «Making Friends», que es podrà veure al Centre d'Art la Panera a partir del 13 de juny, com has plantejat la proposta expositiva per presentar els teus treballs en un espai com aquest? És el primer cop que exposes de manera tan extensa la teva feina?

Sí, és la primera vegada que tinc l'oportunitat de mostrar la meva feina en un espai expositiu tan gran, i des del primer moment vaig plantejar-me la possibilitat de mostrar la meva trajectòria a través dels personatges que he estat dissenyant durant els últims nou anys. En aquest recorregut es pot veure com la meva tècnica i el meu estil han anat evolucionant amb el temps. He fet una selecció d'uns 150 personatges, aquells que m'han semblat més representatius, i he decidit reproduir-los a gran escala per fer més evident aquesta evolució i perquè la sala ho permet. El resultat és un repàs visual dels personatges que conformen el meu imaginari.

- En aquest cas, alguns dels teus projectes esdevenen objectes escultòrics. Quins materials i quina tècnica has emprat per aconseguir aquesta fisicitat?

Després de valorar diferents opcions m'he decidit per utilitzar la que més s'ajusta a les textures i materials que utilitzo en el modelatge 3D digital de tots els meus personatges. Les escultures estan tallades en pòrex a partir de l'arxiu 3D original, recobertes amb resina i pintades amb pintura automotriu.

- El teu treball sovint s'associa a l'estètica del còmic japonès i dels art toys. Com entens aquesta influència en els teus treballs?

L'estètica japonesa m'ha interessat des de petit, quan mirava sèries anime com *Dr. Slump* i *Dragon Ball* al Club Super 3, i més endavant, amb pel·lícules com *Akira*, *Ghost in the Shell* i les produccions de Studio Ghibli. Els personatges i les històries em van fascinar i van despertar-me un gran interès cap a tot allò nipó.

Havent estudiat disseny industrial i disseny gràfic, vaig veure en els art toys una combinació perfecta d'ambdues disciplines: un objecte físic amb una gràfica artística aplicada. A més, Japó és un dels països on aquests productes tenen més presència tant a nivell de producció com de consum. Entenc aquestes dues influències des d'un punt de vista purament emocional i tenen un pes específic en el meu treball formal des dels meus inicis.

- Després de residir durant gairebé dos anys al Japó, en quina mesura viure-hi ha influït en els teus projectes?

Viure i treballar a Japó m'ha ensenyat moltes coses, tant a nivell professional com personal. He tingut l'oportunitat de viure "a la japonesa" i comprovar que la realitat és diferent de la visió que en tenim aquí i del que jo esperava trobar. Vaig accedir a un gruix de material visual, de referències culturals i de tradicions que desconeixia i que ha engreixat enormement el meu imaginari. La il·lustració de l'habitació dels Yōkai és una còpia exacta i mesurada del menjador de la casa on vaig viure, i ara entenc a consciència els elements que conformen aquestes estances i les sensacions que desprenen.

- De la mateixa manera que en l'estètica japonesa del còmic i dels dibuixos animats, la ironia i l'humor també són una constant en el teu treball?

Els personatges remetent molt directament a tot això; i d'una manera o d'una altra, expressen aquest caràcter i personalitat extravagant. M'agrada quan les expressions dels ulls i les boques comuniquen sensacions, però no busco que siguin només divertits, sinó més aviat inquietants o que amaguin alguna cosa.

- En alguns dels treballs el disseny també és una eina per donar forma a creacions més personals i properes al llenguatge artístic contemporani. Com entens aquesta doble vessant de la teva obra?

Les aplicacions dels meus dissenys han estat molt diverses i en general acaben tenint una finalitat més pràctica que artística, però com que sempre

treballa en base a unes inquietuds i influències concretes, he acabat conformant un cos d'obra amb personalitat pròpia. M'entusiasma la idea de poder-lo mostrar en contextos artístics, on la seva lectura pugui anar més enllà i se li doni un pes específic.

- Paral·lelament a l'exposició que presentes a La Panera, duràs a terme una intervenció a l'Hospital Arnau de Vilanova de Lleida, a les consultes de ginecologia, obstetrícia i pediatria. Com plantejes aquest projecte, tenint en compte l'àmbit en el qual estarà ubicat?

És un projecte que em fa molta il·lusió i a la vegada cert respecte precisament per l'àmbit on s'ubica. M'ho he agafat amb moltes ganes, pensant sobretot en els usuaris de l'hospital en general i en els contextos específics de cada una de les plantes i habitacions. He recuperat l'estil dels meus inicis, molt més pla, senzill i directe, amb uns personatges molt més propers i simpàtics. Estic determinant gammes de colors per a cada una de les plantes i posant especial atenció en els sòcols i els sostres, que ara prenen gran protagonisme.